

tægt drages ind under Dyrctidshjælpen? Der er intet Parti, som har synderlig Lyst til at stille sig i Modsætning til Befolkningen paa dette Omraade eller komme ud til sine Vælgere og sige, at man stemte for et Forslag, der gav Hjælp til højere lønnede Folk, end man fra et andet Partis Side var villig til. Mon det ikke skulde være en naturlig og rimelig Forklaring af hele denne Sags Sammenhæng, idet Befolkningens Stilling paa dette Punkt jo er saa overordentlig forstaaelig? . . . Den ærede Ordfører nikker. Det lader dog til, at paa dette Punkt kan vi nærme os ret stærkt til hinanden.

Det ærede Medlem fra Lyngbys (Abrahamsen) Stilling i denne Sag er jo noget underlig. Jeg skal saamænd ikke kaste mig over ham, thi jeg tænker, at det ærede Medlem selv har det ilde, og hvorfor skal man egentlig gøre ondt værre for sine Medmennesker? Det kan imidlertid ikke nytte at nægte, at det ærede Medlem er kommet i en uheldig Stilling, for det ærede Medlem har faktisk været med til at gøre en Indstilling til Folketinget akkurat paa samme Maade som de øvrige Medlemmer af Udvalget, uden at det ærede Medlem har taget noget Forbehold. Det har han saa ganske vist gjort senere. Jeg ved, at en domfældt har Lov til at udskælde sine Dommere i et Tidsrum af 24 Timer. Hvor meget en Rigsdagsmand har Lov til at udskælde et Udvalg, som han er Medlem af, er jeg ikke klar over; men, det kan vist kun maales med Dybden af den Utilfredshed, han føler med andre saavel som med sig selv. Jeg forstaaer nu nok det ærede Medlem. Men naar han siger til mig, at jeg har indtaget en velvillig Holdning, og mener, at vi maaske kunde naa til et andet Resultat, end Udvalget er kommet til, saa synes det ærede Medlem ikke at have hørt, hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde den Ære at tage Ordet i denne Sag. Jeg stillede mig nemlig skeptisk overfor Muligheden af at forandre Udvalgets een Gang tagne Stilling. Hvor meget det ærede Medlem end vejer og gælder, saa er han dog kun een af 15, og jeg har ikke Fornemmelsen af, at de 14 andre Herrer, som er Medlemmer af dette Udvalg, skulde have nogen synderlig Lyst til at forandre den Stilling, de har indtaget. Jeg har antydnet, at jeg ønsker Enighed i Sagen. Regeringen har ønsket Enighed og Regeringen maa ønske Enighed om denne Sag, men det forekommer mig ogsaa, at der fra alle Sider næres et Ønske om at tilvejebringe Enighed, at alle her

i Tinget har det samme Synspunkt. Derfor vil Regeringen ogsaa gaa med til, hvad man kan blive enig om -- hvis det da ikke er ganske urimeligt. Finansministeren kan i og for sig ogsaa gaa med til, at det Beløb, som det drejer sig om ved dette Ændringsforslag, forhøjes noget ved nye Ændringsforslag. Men hvorpaa det ærede Medlem ellers grunder sit Haab om, at det skulde lykkes at forandre Forslaget, ved jeg ikke. Det er muligt, at det ærede Medlems Veltalenhed kan øve en saadan Virkning. Derom kan jeg imidlertid ikke have nogen Mening.

Jeg ser, at der er kommet Henstillinger fra de to store Organisationer, og jeg kunde i og for sig godt forstaa, at den høje Rigsdag tog endda meget Hensyn til Tjenestemændenes Ønsker og Krav, hvis det ikke var paa et saa sent Tidspunkt, og hvis man ikke bele Tiden havde haft en Fornemmelse af, i hvilken Retning Tjenestemændenes Ønsker gik. Jeg hørte det ærede Medlem fra Lyngby sige, at dette Forslag ikke vilde vække Tilfredshed; nu saa han med noget større Glæde hen til Regeringsforslaget; det var dog bedre end dette -- saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede Medlem. Men da Lovforslaget var til første Behandling, sagde det ærede Medlem, at saa daarligt, som dette Forslag var, kunde det umuligt vække Tilfredshed. Ja, det ærede Medlem maa virkelig se at tage en Stilling. Det er vi alle nødte til -- ogsaa det ærede Medlem fra Lyngby.

Jeg vil atter sige: Kan Udvalget blive enig om et Resultat, der er gunstigere for flere, end dette Forslag nu bliver, naar det gennemføres med Udvalgets Ændringer, saa skal jeg yde min Medvirking dertil.

Mads Larsen: Det er en Udtalelse af det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen), der foranlediger mig til at tage Ordet. I sin Slutningsbemærkning vilde han ligesom give Udtryk for en ret kraftig Forventning om, at det kunde lykkes at forandre dette Lovforslags Karakter ret væsentligt mellem anden og tredje Behandling. Jeg tror, det er fuldstændig urigtigt i denne Sal at vække saadanne Forventninger hos de paagældende Tjenestemænd. Jeg tror, at det vil føre til en eneste stor Skuffelse, en Skuffelse, som vil ramme endnu stærkere end den Skuffelse, som maaske paa sine Steder er følt ved det Resultat, som Udvalget er naaet til.

Jeg tror, at alle ærede Medlemmer er